

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/66/2012
Identifikačné číslo spisu:	1008201520
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1008201520.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu : Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, proti žalovanému : Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Mierová 23, za účasti CT Cargo Transport s.r.o., Mlynské Nivy 53, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného - Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 7728/05-1410 zo dňa 27. februára 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/189/2008-92 zo dňa 13. septembra 2012, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/189/2008-92 zo dňa 13. septembra 2012 m e n í tak, že žaloba sa z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie Colného riaditeľstva SR č. 7728/05-1410 zo dňa 27. februára 2006 - ktorým potvrdilo v odvolacom konaní rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 964/2004/510110/Mg zo 16. decembra 2004, ktorým colný úrad dodatočne vymeral a oznámil dlžníkovi - právnickej osobe Hilio Slovakia s.r.o., so sídlom Horná 21, Banská Bystrica, IČO: 31 642 055 - colný dlh v celkovej výške 149.047,73 € (4.490.212,- Sk), dlh ktorý uložil dlžníkovi uhradiť v lehote do 10 dní odo dňa doručenia (oznámenia) tohto rozhodnutia na v rozhodnutí uvedený účet Štátnej pokladnice, s tým, že za splnenie colného dlhu v uvedenej zákonnej lehote ručí spoločne a nerozdielne ručiteľ - právnická osoba CT Cargo Transport spol. s r.o. so sídlom Mlynské Nivy 53, Bratislava, IČO: 31 341 969, a to na základe záručnej listiny zn. ZV/162/Ma/97 prijatej Colným úradom Bratislava pod č. 196/97 - vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že jeho úlohou bolo vyriešiť právnu otázku

týkajúcu sa určenia začiatku plynutia prekluzívnej lehoty, v rámci ktorej možno dodatočne vymerať colný dlh. S poukazom na ustanovenia § 220 ods. 1, 4 a 5 zák. č. 180/1996 Z. z. a § 46 správneho poriadku, ktoré citoval, dospel k záveru, že správny orgán v predmetnej veci nepostupoval v intenciách týchto právnych noriem, vo veci nezistil skutkový stav správne a zo skutkových okolností vyvodil nesprávny právny záver.

Z obsahu administratívneho spisu mal súd nesporne preukázané, že u deklaranta HILIO Slovakia s.r.o. bola v termíne od 15. júna 2000 do 17. apríla 2001 vykonávaná následná kontrola o prepustení tovaru, ktorou bolo zistené, že v kontrolovanom období od 1. januára 1999 do 31. decembra 1999 bol deklarantovi prepustený tovar do navrhovaného režimu na základe nesprávnych, resp. nepravdivých údajov, čím mal vzniknúť nedoplatok na colnom dlhu vo výške 4.492.443 Sk. Oznámením o colnom dlhu zo dňa 19. októbra 2003 začal colný úrad konanie o colnom dlhu voči colnému dlžníkovi a vo vzťahu k ručiteľovi bolo začatie konania oznámené až 16. novembra 2004 a právoplatne bolo konanie skončené 6. marca 2006.

Krajský súd konštatoval, že v tomto prípade colný úrad začal konanie za účinnosti zákona č. 238/2001 Z. z., pričom v zmysle § 459 cit. zákona lehoty, ktoré začali plynúť pred 1. júlom 2001 ako aj lehoty na uplatnenie práv, ktoré sa spájajú s doterajšími predpismi sa posudzujú podľa doterajších predpisov, aj keď začnú plynúť po 1. júli 2001. Uviedol, že v tomto prípade následná kontrola bola uskutočnená za účinnosti zákona č. 180/1996 Z. z. a colný orgán bol povinný postupovať v súlade s § 220 ods. 4 tohto zákona a po zistení, že sa vymerala suma cla nižšia ako je suma cla, ktorá zodpovedá colným predpisom, vymerať sumu cla, ktorá sa má vybrať alebo ostáva na vybratie dodatočne a to do 3 kalendárnych dní odo dňa, v ktorom sa o tejto skutočnosti dozvedel, resp. postupovať v súlade s ods. 5 cit. ustanovenia a určiť dlh dodatočne v lehote 3 rokov od roku, v ktorom bolo možné sumu cla podľa odseku 4 vymerať prvýkrát.

Žalovaný správny orgán sa podľa názoru prvostupňového súdu o podstatných skutočnostiach dozvedel najneskôr v deň ukončenia následnej kontroly, t. j. 17. apríla 2001, prekluzívna lehota podľa vyššie citovaných ustanovení § 220 začala plynúť koncom roku 2001 a skončila koncom roku 2004. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že colný dlh bol v tomto prípade určený po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty. Námietku žalovaného - že colný orgán je povinný pred vydaním rozhodnutia o dovymeraní colného dlhu dôrazne zistiť dlžníka zodpovedného za colný dlh, okamih vzniku colného dlhu, druh a výšku colnej sumy, dovozného platby a taktiež miesto a spôsob vzniku colného dlhu a až po završení dokazovania, že v colnom konaní bola vymeraná suma cla nižšia, ako je suma cla skutočne dlžná podľa osobitných predpisov, začína plynúť prekluzívna lehota podľa ust. § 220 ods. 5 colného zákona č. 180/1996 Zb. - považoval prvostupňový súd za nedôvodnú, nakoľko z ust. § 220 zákona č. 180/1996 Zb. takáto možnosť či podmienka nevyplýva, a preto podľa názoru súdu ide o extenzívny výklad zákona zo strany žalovaného.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Záverom súd pre úplnosť uviedol, že spoločnosť Hilio Slovakia s.r.o. bola podľa výpisu z OR odd. Sro vl. č. 3203/S dňom 3. augusta 2007 vymazaná z Obchodného registra.

Proti tomuto rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/189/2008-92 z 13. septembra 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z nasledujúcich dôvodov.

Krajský súd ani v tomto novom rozsudku, vydanom potom ako bol jeho predchádzajúci rozsudok sp. zn. č. k. 1S/189/2008-56 zo dňa 20. januára 2011 rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžf/16/2011 zo dňa 28. marca 2012 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, neuviedol, prečo je práve deň ukončenia následnej kontroly (17. apríla 2011) dňom, kedy sa žalovaný správny orgán dozvedel o podstatných skutočnostiach pre dodatočné vymeranie colného dlhu a prečo neboli akceptované jeho argumenty uvedené vo vyjadrení k žalobe, resp. vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu. Uviedol, že vzhľadom na to, že otázka určenia okamihu, kedy začne plynúť subjektívna prekluzívna lehota podľa § 220 ods. 4 a 5 zákona č. 180/1996 Z. z. je v zásade len vecou správnej úvahy a nevyplýva zo žiadneho konkrétneho zákonného ustanovenia, je možné že táto otázka bude dvoma rôznymi orgánmi verejnej správy (Finančné riaditeľstvo SR a Generálna prokuratúra SR) posúdená

odlišne. Žalovanému však z napadnutého rozsudku a to ani v kontexte s rozhodnutím NS SR sp. zn. 6Sžf/16/2011 zo dňa 28. marca 2012 nie je zrejmé, prečo bola prijatá správna úvaha žalobcu v prospech dlžníka a ručiteľa (právnických osôb, ktoré skutočne a preukázateľne zodpovedali za vzniknutý colný dlh) a nebola prijatá správna úvaha (posúdenie začiatku plynutia prekluzívnej lehoty) žalovaného zastupujúceho v konaní fiškálne záujmy štátu. Podľa jeho názoru prvostupňový súd vychádzal pri vydávaní napadnutého rozsudku z nesprávneho právneho posúdenia veci a nevysporiadanie sa s argumentáciou žalovaného spôsobilo zároveň nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Žalovaný zároveň opätovne uviedol svoju argumentáciu v prospech ním vyslovenej správnej úvahy k otázke počítania plynutia prekluzívnej lehoty podľa § 220 ods.4 a 5 zákona č. 180/1996 Z. z. Pri vydávaní napadnutého rozhodnutia č. 7728/05-1410 z 27. februára 2006 vychádzal z právneho názoru, že objektívna prekluzívna lehota podľa § 220 ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z. začína plynúť potom, čo sú riadne a presne zistené všetky skutočnosti dôležité pre zavŕšenie dokazovania v konaní o dodatočnom vymeraní dovozných platieb. Zdôraznil, že colnému úradu tieto skutočnosti v čase spísania správy z následnej kontroly dňa 17. apríla 2001 neboli známe a boli ešte predmetom ďalšieho zisťovania a samostatných konaní a až po zhromaždení spisového materiálu, ktorého súčasťou bol aj spisový materiál o konaní o colnom delikte, začal colný úrad konanie o dovymernení colného dlhu voči dlžníkovi (Hilio Slovakia s.r.o.) listom z 29. októbra 2003, ktorý bol doručený právnomu zástupcovi 13. novembra 2003. Žalovaný uviedol, že uvedený právny názor zodpovedá ustanoveniu § 18 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého, pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Námietku žalobcu, že colný úrad v čase po prejednaní protokolu do oznámenia o začatí konania o colnom dlhu nevykonával žiaden úkon, ktorým by osvetlil akúkoľvek skutočnosť zakladajúcu dôvod na dodatočné vymeranie cla, považoval za neopodstatnenú. Skutočnosti zistené v konaní o podozrení z porušenia colných predpisov tvorili spolu so skutočnosťami zistenými následnou kontrolou sumu podkladov, informácií a zistení, po vyhodnotení a zodpovednom posúdení ktorých bolo možné konštatovať existenciu relevantných dôvodov na začatie konania vo veci dovymernenia colného dlhu, ktoré bolo právnomu zástupcovi dlžníka doručené dňa 13. novembra 2003. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že colný orgán sa o skutočnosti zakladajúcej dôvod na dodatočné vymeranie cla dozvedel až z vlastného oznámenia o začatí konania o colnom dlhu, pretože tieto skutočnosti boli colnému orgánu v plnom rozsahu (v rozsahu odôvodňujúcom začať konanie vo veci dovymernenia colného dlhu) preukázateľne známe v čase, keď oznámenie o začatí konania vo veci dovymernenia colného dlhu vydal, nie skôr. Pretože konanie v danej veci bolo začaté dňa 13. novembra 2003, prekluzívna lehota na dodatočné určenie colného dlhu podľa § 220 ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z. uplynula dňa 31. decembra 2006. Rozhodnutie colného úradu zn. 964/2004/510110/Mg zo 16. decembra 2004 i rozhodnutie žalovaného č. 7728/05-1410 zo dňa 27. februára 2006 (právoplatné 6. marca 2006) boli vydané pred uplynutím prekluzívnej lehoty na dodatočné určenie colného dlhu uvedenej v ustanovení § 220 ods. 5 zákona č. 180/1996 Z. z.

Vo vzťahu k predmetnej veci žalovaný tiež poukázal na to, že zo znenia § 220 ods. 4 a ods. 5 zákona č. 180/1996 Z. z. žiadnym spôsobom nevyplýva, že by rozhodnutie, ktorým je suma cla vymeraná, muselo byť pre zachovanie prekluzívnej lehoty právoplatné. Zdôraznil, že podľa § 220 ods.5 cit. zákona je colný dlh možné dodatočne určiť do 3 rokov od roku, v ktorom bolo možné sumu cla podľa odseku 4 vymerať prvý krát. S poukazom na ust. § 220 ods.4 cit. zákona - v ktorom sa uvádza, že ak sa vymerala suma cla nižšia, ako je suma cla, ktorá zodpovedá colným predpisom, colný orgán vymeria sumu cla, ktorá sa má vybrať alebo ostáva na vybratie dodatočne, a to v lehote do troch kalendárnych dní odo dňa, v ktorom sa o tejto skutočnosti dozvedel - uviedol, že vymeraním sumy cla podľa tohto ustanovenia nie je pochopiteľne myslené právoplatné rozhodnutie o jej vymeraní, ale prvostupňové rozhodnutie vydané colným úradom v určenej poriadkovej lehote. Proti rozhodnutiu o dovymernení cla môže podať príslušný dlžník opravný prostriedok - odvolanie, avšak to nič nemení na skutočnosti, že suma cla bola vecne a miestne príslušným colným orgánom - colným úradom už dodatočne určená - dovymieraná tak, ako to určuje ustanovenie § 220 ods. 4 a ods. 5 zákona č. 180/1996 Z. z. Skutočnosť, že už prvostupňové rozhodnutie o dovymernení colného dlhu je možné považovať za dodatočné určenie colného dlhu v zmysle § 220 ods. 4 a ods. 5 zákona č. 180/1996 Z. z. podporuje aj to, že takéto rozhodnutie nemá odkladný účinok a je vykonateľné jeho doručením zodpovednej osobe. Rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 964/2004/510110/Mg zo 16. decembra 2004, ktorým colný úrad

dodatočne vymeral právnickej osobe Hilio Slovakia s.r.o. colný dlh, bolo vydané pred uplynutím prekluzívnej lehoty podľa § 220 ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z. Prihliadnuc na všetky skutočnosti a argumenty uvedené v odvolaní v spojení s predloženými dôkaznými prostriedkami vyplývajúcimi z predloženého spisového materiálu, žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/189/2008-92 z 13. septembra 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného a dospel k záveru, že tento rozsudok nie je v súlade so zákonom.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. októbra 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ O.s.p. prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok ustanovených v tomto zákone.

Podľa § 250b ods. 5 O.s.p. prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu.

Podľa § 250 ods. 5 O.s.p. účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.

Z podkladov súdneho spisu bolo zistené, že Colnému riaditeľstvu SR bol 27. decembra 2007 doručený protest prokurátora zn. VI/1 Gd 2234/06-33 z 19. decembra 2007 podľa § 22 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 153/2001 Z. z.“), proti rozhodnutiu Colného riaditeľstva SR zn. č. 7728/05-1410 z 27. februára 2006, ktorým potvrdilo v odvolacom konaní rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 964/2004/510110/Mg zo 16. decembra 2004. Colné riaditeľstvo SR neuplatnilo v danom prípade postup podľa § 69 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 26 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. a protest prokurátora postúpilo Ministerstvu financií SR.

Ministerstvo financií SR rozhodnutím č.: MF/10722/2008-75 z 15. februára 2008 podľa § 26 ods. 5 zák. č. 153/2001 Z. z. v spojení s § 27 ods.1 zák. č. 153/2001 Z. z. protestu prokurátora zn. VI/1 Gd 2234/06-33 z 19. decembra 2007 nevyhovelo. Prokurátor proti tomuto rozhodnutiu rozklad nepodal.

Rozklad bol však podaný účastníkom konania CT Cargo Transport spol. s r.o., v konaní o ktorom minister financií SR dňa 21. júla 2008 vydal na základe návrhu osobitnej rozkladovej komisie rozhodnutie č. MF/22506/2008-421, ktorým napadnuté rozhodnutie Ministerstva financií SR č.: MF/10722/2008-75 z 15. februára 2008 potvrdil a rozklad uvedeného účastníka zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7. augusta 2008.

Úlohou súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych

orgánov - na základe žaloby žalobcu, podanej za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 35 ods.1 písm. b/ O.s.p. a § 250 ods. 5 O.s.p., preskúmať zákonnosť rozhodnutia Colného riaditeľstva SR č. 7728/05-1410 zo dňa 27.2.2006, ktorým potvrdil v odvolacom konaní rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 964/2004/510110/Mg zo 16. decembra 2004, ktorým colný úrad dodatočne vymeral a oznámil dlžníkovi - právnickej osobe Hiljo Slovakia s.r.o., so sídlom Horná 21, Banská Bystrica, IČO: 31 642 055 - colný dlh v celkovej výške 149.047,7 € (4.490.212 Sk), dlh ktorý uložil dlžníkovi uhradiť v lehote do 10 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na v rozhodnutí uvedený účet Štátnej pokladnice s tým, že za splnenie colného dlhu v uvedenej zákonnej lehote ručí spoločne a nerozdielne ručiteľ právnická osoba CT Cargo Transport spol. s r.o. so sídlom Mlynské Nivy 53, Bratislava, IČO: 31 341 969, a to na základe záručnej listiny zn. ZV/162/Ma/97 prijatej Colným úradom Bratislava pod č. 196/97.

Krajský súd v predmetnej veci s poukazom na argumentáciu žalobcu sa mal zaoberať otázkou týkajúcou sa určenia začiatku plynutia prekluzívnej lehoty v rámci ktorej možno dodatočne vymerať colný dlh, pretože podľa názoru žalobcu colný dlh bol vymieraný po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty podľa § 220 ods. 5 zák .č. 180/1996 Z. z.

Medzi žalobcom a žalovaným bolo tiež sporné, či za účelom zachovania prekluzívnej lehoty v zmysle § 220 ods. 5 zák .č. 180/1996 Z. z. je nevyhnutné, aby rozhodnutie o uložení povinnosti daňovému subjektu nadobudlo právoplatnosť najneskôr v posledný deň prekluzívnej lehoty.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, vyplýva, že colný orgán u deklaranta Hiljo Slovakia, s.r.o., ako právneho predchodcu spoločnosti Hiljo Slovakia, s.r.o., vykonal v čase od 15. júna 2000 do 17. apríla 2001 následnú kontrolu po prepustení tovaru, ktorou bolo zistené, že v období od 1. januára 1999 do 31. decembra 1999 bol deklarantovi prepustený tovar do navrhovaného režimu na základe nesprávnych, resp. nepravdivých údajov, čím vznikol nedoplatok na colnom dlhu vo výške 4.492.443 Sk.

Uvedená následná kontrola bola ukončená 17. apríla 2001 vyhotovením protokolu o zistení porušenia colných predpisov deklarantom Hiljo Slovakia spol. s r.o., a v tento istý deň bol protokol prejednaný s týmto kontrolovaným subjektom.

Colný úrad Banská Bystrica začal konanie vo veci dovymerania colného dlhu voči dlžníkovi - právnickej osobe Hiljo Slovakia, s.r.o. už ako colnému dlžníkovi, listom zo dňa 29. októbra 2003, doručeným jeho právnenému zástupcovi dňa 13. novembra 2003. Týmto dňom, t. j. 13. novembra 2003 bolo začaté konanie v danej právnej veci. Vo vzťahu k právnickej osobe CT Cargo Transport spol. s r.o. ako ručiteľovi, ktorý bol tiež účastníkom konania, oznámil začatie konania listom zo 16. novembra 2004.

Colný úrad Banská Bystrica vydal rozhodnutie č. 964/2004/510110/Mg zo 16. decembra 2004, ktorým dodatočne vymeral dlžníkovi - právnickej osobe Hiljo Slovakia s.r.o., so sídlom Horná 21, Banská Bystrica, IČO: 31 642 055 - colný dlh v celkovej výške 149.047,73 € (4.490.212 Sk) s tým, že za splnenie colného dlhu ručí spoločne a nerozdielne ručiteľ - právnická osoba CT Cargo Transport spol. s r.o. so sídlom Mlynské Nivy 53, Bratislava, IČO: 31 341 969, a to na základe záručnej listiny.

Odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 964/2004/510110/Mg zo 16. decembra 2004 odvolací správny orgán - Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (právny predchodca žalovaného) rozhodnutím č. 7728/05-1410 z 27. februára 2006 potvrdil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6. marca 2006 a týmto dňom bolo právoplatne skončené konanie vo veci dovyrubenia colného dlhu voči dlžníkovi vrátane jeho ručiteľa.

V posudzovanej veci colný úrad začal konanie za účinnosti zákona č. 238/2001 Z. z., pričom v zmysle § 459 cit. zákona lehoty, ktoré začali plynúť pred 1. júlom 2001, ako aj lehoty na uplatnenie práv, ktoré sa spájajú s doterajšími predpismi sa posudzujú podľa doterajších predpisov, aj keď začnú plynúť po 1. júli 2001. V tomto prípade následná kontrola bola uskutočnená za účinnosti zákona č. 180/1996 Z. z. a colný orgán bol povinný postupovať v súlade s § 220 ods. 4, 5 cit. zákona.

Podľa ust. § 220 ods. 4 zák. č. 180/1996 Z. z. ak sa vymerala suma cla nižšia ako je suma cla, ktorá zodpovedá colným predpisom, colný orgán vymeria sumu cla, ktorá sa mala vybrať alebo ostáva na vybratie, a to do 3 kalendárnych dní odo dňa, v ktorom sa o tejto skutočnosti dozvedel.

Podľa ust. § 220 ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z., colný dlh je možné dodatočne určiť do 3 rokov od roku, v ktorom bolo možné sumu cla podľa odseku 4 prvýkrát vymerať.

Colný úrad Banská Bystrica v posudzovanej veci začal konanie za účinnosti colného zákona č. 238/2001 Z. z., pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu o skutočnosti zakladajúcej dôvod na dodatočné vymeranie cla sa colný orgán dozvedel z protokolu o následnej kontrole, ktorý sám vyhotovil 17. apríla 2001 a aj v tento deň prejednal s kontrolovaným subjektom. Týmto dňom začala plynúť prekluzívna lehota v zmysle § 220 ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z.

Podľa názoru odvolacieho súdu začiatok plynutia prekluzívnej lehoty nemožno stotožniť s oznámením colného orgánu o začatí konania o colnom dlhu, čoho sa domáhal žalovaný. Prekluzívna lehota začala plynúť 17. apríla 2001 - dňom ukončenia následnej kontroly, a preto námietku žalovaného v tomto smere nebolo možné zohľadniť.

Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že k tomuto záveru dospelo aj Ministerstvo financií SR vo svojom rozhodnutí č.: MF/10722/2008-75 z 15. februára 2008, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora zn. VI/1 Gd 2234/06-33 z 19. decembra 2007, keď skonštatovalo, že „sa stotožňuje s právnym názorom vyjadreným v proteste prokurátora, že colný orgán sa o skutočnosti, že sa vymerala suma cla nižšia, ako je suma cla, ktorá zodpovedá colným predpisom, dozvedel zo správy z následnej kontroly, teda najneskôr dňa 17.4.2001. Rovnako súhlasilo aj so záverom prokurátora, že v súlade s dikciou § 220 ods. 5 v spojení s § 220 ods.4 zákona č. 180/1996 Z. z. bolo možné v tomto prípade dodatočne vymerať colný dlh do 31.12.2004“.

K rovnakému záveru následne došiel aj minister financií SR, ktorý rozhodnutím č. MF/22506/2008-421 z 21. júla 2008 napadnuté rozhodnutie Ministerstva financií SR č.: MF/10722/2008-75 z 15. februára 2008 potvrdil.

Pokiaľ žalovaný namietal, že zo znenia § 220 ods. 4 a ods. 5 zákona č. 180/1996 Z. z. žiadnym spôsobom nevyplýva, že by rozhodnutie, ktorým je suma cla vymeraná, muselo byť pre zachovanie prekluzívnej lehoty právoplatné, odvolací súd sa s jeho argumentáciou stotožnil.

Skutočnosť, že colný orgán vydal rozhodnutie v rámci 3-ročnej prekluzívnej lehoty v zmysle § 220 ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z., rozhodnutie, ktoré v tejto lehote nenadobudlo právoplatnosť, nemá za následok, že táto lehota bola zmeškaná.

Ako bolo uvedené vyššie, prekluzívna lehota v predmetnej veci začala plynúť 17. apríla 2001, t. j. dňom ukončenia následnej kontroly a v súlade s ust. § 220 ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z. táto lehota uplynula dňom 31. decembra 2004.

Prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica č. 964/2004/510110/Mg o dodatočnom vymeraní colného dlhu dlžníkovi bolo vydané dňa 16. decembra 2004. Z uvedeného vyplýva, že k vymeraniu cla dlžníkovi došlo prvostupňovým rozhodnutím vydaným colným úradom v rámci prekluzívnej lehoty.

Odvolací súd prisvedčil argumentácii žalovaného, že proti rozhodnutiu o dovymeraní sumy cla môže podať dlžník opravný prostriedok - odvolanie, avšak to nič nemení na skutočnosti, že suma cla bola vecne a miestne príslušným colným orgánom - colným úradom už dodatočne určená - dovymeraná tak, ako to určuje ustanovenie § 220 ods. 4 a ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z. Aj podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosť, že už prvostupňové rozhodnutie o dovymeraní colného dlhu je možné považovať za dodatočné určenie colného dlhu v zmysle § 220 ods. 4 a ods. 5 zák. č. 180/1996 Z. z. podporuje aj to,

že takéto rozhodnutie nemá odkladný účinok a je vykonateľné jeho doručením zodpovednej osobe.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave s poukazom na ust. § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

Záverom považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné uviesť, že napriek tomu, že v predchádzajúcom zrušujúcom rozsudku sp. zn. 6Sžf/16/2011 z 28. marca 2012 na str. 6 odôvodnenia poukázal na to, že neuniklo jeho pozornosti, že v napadnutom rozsudku, v prvom odseku odôvodnenia sú uvedené nesprávne údaje nezodpovedajúce predmetu preskúmaného rozhodnutia žalovaného č. 7728/05-1410 z 27. februára 2006, prvostupňový súd sa uvedeného pochybenia dopustil opätovne.

Zároveň neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že prvostupňový súd napriek tomu, že v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že spoločnosť Hilio Slovakia s.r.o. bola podľa výpisu z OR odd. Sro vl. č. 3203/S dňom 3. augusta 2007 vymazaná z Obchodného registra, označil v záhlaví rozsudku tento už neexistujúci subjekt za účastníka konania.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému ani účastníkovi konania CT Cargo Transport s.r.o. zo zákona náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.